
Zmeura De Campie Mircea Nedelciu

Ochiul bifurcat, limba sașie
Dicționar analitic de opere literare românești vol. II (N-Z)
Cinci decenii de experimentalism. Compendiu de poezie românească actuală. Volumul I. Lirica ultimelor decenii de comunism
Proza generației '80: Ochiul bifurcat, limba sașie
Proza generației '80: Trafic de frontieră
Basarabia
Noutăți în ortografie
Zmeura de câmpie
Nicolae Manolescu. (Pre)istoria criticului
Dicționarul general al literaturii române
Aesthetics and Ideology in Contemporary Literature and Drama
Transilvania
Zece prozatori exemplari - Perioada comunistă
Măștile lui Proteu
Metaficțiunea contemporană. Dublă lectură a romanului românesc și spaniol
Rumänien und Europa
Dincolo de frontiere
Istoria literaturii române
Caiete critice
Destinul unei reviste
La Medeleni: Drumuri
Bibliografia cărților în curs de apariție
O istorie literară a vinului în România
Literatura română contemporană
Studii și cercetări lingvistice
Escale în timp și spațiu
Dicționar analitic de opere literare românești vol. I (A-M)
Limina, sau O istorie a paratextului în proza narativă românească
10 + 10 prozatori exemplari nominalizați la Nobel
Proximități critice
An Introduction to Indian Philosophy
Viața românească
Cronograful Popescu
Istoria literaturii române contemporane, 1941-2000
Tradiție și inovație în studiul limbii române
Mircea Nedelciu
Dincolo de propagandă
Dicționar analitic de opere literare românești

DEVAN ESCOBAR

Ochiul bifurcat, limba sașie

Ideea Europeană - eBookuri.ro
O istorie literara a vinului in Romania este o cercetare a modului complex in care literatura noastra a reflectat transformările culturii vinului, ca si (in subsidiar) ale culturii potatorice in intregul ei. Ea pune in evidenta, cu forta de necontestat a dovezilor materiale, faptul ca literatura are capacitatea de a inregistra, cateodata cu uluitoare sensibilitate, metamorfozele civilizatiei materiale. Totodata, cartea de fata reprezinta si o propunere de istorica tematica a literaturii romane, luand ca etalon felul in care textul literar relationeaza cu unul dintre obiectele definitorii ale identitatii romanesti: vinul. Razvan Voncu (n. 1969), critic si istoric literar, este conferentiar universitar doctor la Departamentul de Studii Literare al Facultatii de Litere, din cadrul Universitatii din Bucuresti. Preda istoria literaturii romane si balcanologie. Este autorul a 16 carti, dintre care mentionam Secvente literare contemporane (2001-2002, ed. a II-a, 2010), Orizonturi medievale (2003), Despre Preda (2003), Eseuri critice (2006), Fragmente de noapte (2008), Un deceniu de literatura romana (2009), Zece studii literare (2010), Labirintul marturisirii (2012). A colaborat, din 1989 si pana in prezent, la majoritatea revistelor literare de prestigiu din tara: Luceafarul, Viata romaneasca, Tribuna, Apostrof, Contemporanul, Cultura, Caiete critice, Literatorul, Poesis. Incepand din 2010, sustine rubrica de „Cronica editiilor” in revista Romania literara. A primit mai multe premii literare si jurnalistice, intre care Premiul „Titu Maiorescu” pentru critica literara al Academiei Romane (2003). A fost tradus in franceza, engleza si sarba.

Dictionar analitic de opere literare românești vol. II (N-Z) Elefant Online

Volum nominalizat la secțiunea „Critică. Istorie și Teorie Literară” – Premiile „Observator cultural”, ediția a VI-a, 2012. Lucrarea de față pleacă de la ideea că, odată cu sfârșitul anilor '60/începutul anilor '70, se configurează, în context românesc, o mișcare poetică cu caracter experimentalist, care se îndepărtează de paradigmele modernismului, urmând modelul avangardelor interbelice. Principiul fundamental al unei asemenea poezii trebuie căutat în pragmatica științei contemporane, căci ea presupune elaborarea unor „axiomatici” (concretizate în abordări teoretice, programe și manifeste artistice), urmată apoi de investigarea, printr-o mișcare de extensie, a limitelor, de căutarea obstinată a noului, care se raportează la propria sa „axiomatică” în calitate de diferență, de „paralogie”, extinzându-i limitele, dar și problematizând-o, printr-un demers care e constructiv și deconstructiv totodată, contestatar și autocontestatar în același timp.

Cinci decenii de experimentalism. Compendiu de poezie românească actuală. Volumul I. Lirica ultimelor decenii de comunism Cambridge University Press

Die Debatte um den Beitritt Rumäniens zur Europäischen Union wird häufig unter dem Aspekt der Anschlussfähigkeit geführt. Die Beiträge dieses Bandes versetzen diese Frage in das kulturwissenschaftliche Spannungsfeld zwischen Grenzziehung und Grenzüberschreitung. Grenzen bilden kulturelle Räume, moderne Staaten, wirtschaftliche und juristische Systeme aus, die die

Verhaltensweisen ihrer Bürger prägen. Doch führen Grenzziehungen auch zu Ab und Ausgrenzungen. In der Figur der Transversale geht es deshalb um Formen der zeitweiligen Überlagerung und Überschneidung von Kulturen, Interdependenzen, die es Kulturen ermöglichen, ihre Lage zueinander besser in den Blick zu bekommen. In diesem Sinne nimmt sich der Band vor, die rumänische Sprache, Literatur und Kultur im Zeichen ihrer Überkreuzungen und Nachbarschaften zu lesen und das innovative Potenzial dieser Begegnung zu erkunden.

Proza generației '80: Ochiul bifurcat, limba sașie

Ideea Europeană - eBookuri.ro
Mă aplec critic spre o literatură încă insuficient cunoscută, marcată în ultimele decenii și de obsesia sau complexul Premiului Nobel. Atitudinea noastră comună fibrulează excesiv de relativizant sau absolutizant, încercând să devină acționară și să provoace reacțiuni într-un domeniu artistic universal, cu suport multilingvistic. Rămân la convingerea că exemplaritatea este efectul stranietății privită ca insolită familiaritate. Testez, cum am mai spus, fondul autohton și forma universală, în epica românească din secolul XX, evidențiind experimentului substanțial, în măsura în care se integrează în – și face sau încearcă diferența de – epica occidentală. Dincolo de valoarea intrinsecă, prin traducere merituoasă și meritată, se va arăta că literatura română, chiar și prin proză, vine într-un (de)mers firesc, de vie comunicare, spre doritul și huilul Premiului Nobel... / Marian Victor Buciu

Proza generației '80: Trafic de frontieră

Ideea Europeană - eBookuri.ro
Marian Victor Buciu, profesor doctor la Facultatea de Litere a Universității din Craiova, care predă cursuri de istoria literaturii române interbelice, din perioada comunistă și postcomunistă, cuprinzând analize și sinteze ale unor curente și opere de mare interes artistic, ne propune un dicționar în care sunt inclusiv cei mai importanți zece prozatori din perioada interbelică. „Zece este o cifră aleasă – cum s-a constatat, frecvent –, pentru impactul elocvenței ei. Iar calificativul „exemplari” trebuie luat ca un indicator al valorii de ansamblu. Selecția procustiană poate fi, în concret, amendabilă. / M. V. Buciu

Basarabia Cluj-Napoca [Romania] : Casa Cărții de Știință

Veritabila biblioteca într-o carte, Dictionarul analitic de opere literare romanesti comenteaza, la curent cu bibliografia de ultima ora si cu cele mai noi instrumente critice, operele reprezentative ale literaturii romane de la inceputuri si pana in imediata contemporaneitate. Dincolo de valoarea sa de lucrare de referinta continand date importante privind evolutia literaturii noastre, dictionarul este si un model de lectura si valorificare a mostenirii culturale, inscriindu-se printre cele mai remarcabile si mai solide lucrari ale ultimelor decenii si alaturandu-se marilor opere lexicografice/istoriografice care situeaza Clujul in fruntea intreprinderilor de acest fel realizate in Romania. Dictionarul lucreaza selectiv, cu o exigenta ghidata in principal de criteriul valorii estetice, dar nu lasa deoparte nici operele semnificative ca reper istorico-literar. Analitic fiind, dictionarul nu se rezuma la furnizarea de informatie, ci adauga datelor de istorie literara (geneza, variante, editii etc.) si o interpretare, un comentariu critic complex si avizat, atent la mesajul operei, la situarea sa in opera intrega a unui anume scriitor, dar si in literatura romana si in spatiul larg la literelor universale. Comentariul se sprijina pe o bibliografie impresionanta si adauga referinte critice, un indice de nume/opere/autori,

de mare utilitate. Libertatea metodologica și stilistica acordată autorilor articolelor din dicționar (Georgeta Antonescu, Leon Baconsky, Ștefan Borbély, Ioana Bot, Nicolae Bot, Corin Braga, Cornel Capusan, Sanda Cordos, Doina Curticapeanu, Sergiu Pavel Dan, Vasile Fanache, Ovidiu Mircean, Mircea Muthu, Laura Pavel, Gheorghe Perian, Ioana Em. Petrescu, Liviu Petrescu, Horea Poenar, Ion Pop, Cornel Robu, Lionel Decebal Rosca, Octavian Șchiu, Calin Teutisan, Mihaela Ursa, Ion Vartic, Vasile Voia etc.) e de bun augur, căci e vorba de cititori exemplari, de nume de prim rang ale criticii și istoriei literare românești sau de tineri expresivi și probi. Dicționarul analitic a fost adus la zi, completat și revizuit și e gata acum să apară într-o nouă, elegantă ediție.

Noutăți în ortografie Cambridge Scholars Publishing

The conviction that the development and promotion of the arts, humanities and culture through the study of literature and the aesthetic are the fundamental constituents of any progress in society is at the heart of this volume. The essays gathered here explore the role of the imagination and aesthetic awareness in an age when the corporatization of knowledge is in the process of transforming literary studies, and political commitment is in danger of disappearing behind a supposedly post-ideological late-capitalist consensus. The main focus of the volume is the mutual implication of aesthetics and ideology and the status and value of different types of art within the political arena. Challenging issues in contemporary aesthetics are examined within the wider framework of current debates on the disappearance of the real, the crisis in representation, and the use of new media. The wide range of examples collected here, stretching from experimental poetry in post-war Germany, political commitment in twentieth-century French theatre, and intercultural Rumanian theatre under Ceaușescu, to Neo-Victorian fiction, Verbatim theatre in the UK, and political theatre for the masses in Estonia, vouchsafe unique insights into the intersection of aesthetics and ideology and the practical consequences thereof. As such, the volume opens up a space for a meaningful engagement with authentic forms of art from inside and outside the Anglosphere, and, ultimately, uses these examples as a platform from which to imagine some form of "aesthetics", representing an ideal union of aesthetics and ideology. This concept, first coined by the French philosopher Philippe Lacoue-Labarthe, will prove to be relevant both within the parameters of the examples discussed here, but also beyond, for the contributors to this volume are unanimous in refusing to believe that aesthetics and ideology can exist one without the other, and in recognizing the centrality of ethics in any discussion of these notions.

Zmeura de câmpie Casa Cartii de Stiinta

Două spații literare: cel românesc și cel spaniol. Două planuri de abordare: teoretic și hermeneutic. Același element de referință: metaficțiunea. Un studiu semnat de Anamaria Blanaru care vizează o cercetare complexă a metaficțiunii, o privire critică asupra polemicilor în care a fost abordat acest subiect.

Nicolae Manolescu. (Pre)istoria criticului Elefant Online

În Escale în timp și spațiu, ca de altfel în mai toată opera sa, N. Steinhardt abordează domenii dintre cele mai variate. Atît în "notele necronologice de drum" din Elveția, Franța, Belgia, cît și în convorbirile purtate în redacția revistei Vatra și în notele "literare și de alt fel", comentariile operelor lui Dostoievski, Camus sau Ion Pillat se împletesc cu considerații privitoare la istorie, știință și arhitectură, într-un discurs fluid, care captivează imediat cititorul.

Dicționarul general al literaturii române Elefant Online

„Mai presus de observațiile strălucite risipite pe parcursul analizelor romanelor lui N. Breban, de situațiile pertinente, de siguranța tonului și ingeniozitatea căilor de abordare, ne ispitește în acest studiu figura spiritului creator întrezărită de M. V. Buciu în atitudinea prozatorului față de dubla opresiune, a codului ideologic și a scriiturii, deopotrivă alienante. Cum autorul este, el însuși, prozator, teza manifestă un interes special pentru o anumită specie de luciditate creatoare care recunoaște sau cunoaște limitele scriiturii și îi alege conștient forma de alienare. Ea trădează admirația față de un destin exemplar și, poate, un vis de transvazare, fapt care și explică tensiunea participativă a frazelor.” / Eugen Negrici „E un rezultat spectaculos al aplicării unui sistem unitar de interpretare, combinând în proporții adecvate teoria și analiza. (...) Noțiunile-cheie se potrivesc în broasca textului, deschis astfel interpretării într-un mod expert, fără a utiliza șperaclul impresionismului.” / Ion Simuț

Aesthetics and Ideology in Contemporary Literature and Drama Elefant Online

Veritabila biblioteca într-o carte, Dicționarul analitic de opere literare românești comentează, la curent cu bibliografia de ultimă oră și cu cele mai noi instrumente critice, operele reprezentative ale literaturii române de la începuturi și până în imediată contemporaneitate. Dincolo de valoarea sa de lucrare de referință conținând date importante privind evoluția literaturii noastre, dicționarul este și un model de lectură și valorificare a mostenirii culturale, înscriindu-se printre cele mai remarcabile și mai solide lucrări ale ultimelor decenii și alăturându-se marilor opere lexicografice/istoriografice care situează Clujul în fruntea întreprinderilor de acest fel realizate în România. Dicționarul lucrează selectiv, cu o exigență ghidată în principal de criteriul valorii estetice, dar nu lasă deoparte nici operele semnificative ca reper istorico-literar. Analitic fiind, dicționarul nu se rezumă la furnizarea de informație, ci adaugă datelor de istorie literară (geneza, variante, ediții etc.) și o interpretare, un comentariu critic complex și avizat, atent la mesajul operei, la situarea sa în opera întreagă a unui anume scriitor, dar și în literatura română și în spațiul larg la literatură universală. Comentariul se sprijină pe o bibliografie impresionantă și adaugă referințe critice, un indice de nume/opere/autori, de mare utilitate. Libertatea metodologică și stilistică acordată autorilor articolelor din dicționar (Georgeta Antonescu, Leon Baconsky, Ștefan Borbély, Ioana Bot, Nicolae Bot, Corin Braga, Cornel Capusan, Sanda Cordos, Doina Curticapeanu, Sergiu Pavel Dan, Vasile Fanache, Ovidiu Mircean, Mircea Muthu, Laura Pavel, Gheorghe Perian, Ioana Em. Petrescu, Liviu Petrescu, Horea Poenar, Ion Pop, Cornel Robu, Lionel Decebal Rosca, Octavian Șchiu, Calin Teutisan, Mihaela Ursa, Ion Vartic, Vasile Voia etc.) e de bun augur, căci e vorba de cititori exemplari, de nume de prim rang ale criticii și istoriei literare românești sau de tineri expresivi și probi. Dicționarul analitic a fost adus la zi, completat și revizuit și e gata acum să apară într-o nouă, elegantă ediție.

Transilvania Casa Cartii de Stiinta

„Trebuie spus că, deși dispărut mult prea devreme, înainte de a împlini treizeci de ani, Sorin Stoica a scris și a publicat relativ mult. (Fără a fi, cumva, prin asta, industriuos). Spre surpriza tuturor, inclusiv a editorilor, volumul acesta, conținând numai literatura (adică nu și cercetările academice adiacente, din sfera antropologiei culturale) se apropie, cantitativ, de o mie de pagini. Povestiri, romane, publicistică, jurnal, corespondență (electronică), note disparate (extrase din cele câteva agende). Singura excepție o reprezintă, aici, prezența disertației de masterat, realizată sub îndrumarea

profesorilor Șerban Angheliescu și Vintilă Mihăilescu. Excepție doar parțială, căci tema e mult prea pasionantă pentru ca lucrarea să fie tratată ca o simplă formalitate universitară. Spun doar că se numește Mitul poetului bețiv, că e foarte bine informată și sub raport teoretic, și în ceea ce privește exemplele, și că ultimul capitol vizează nici mai mult, nici mai puțin decât «conflictul optzecisto-fracturist dintr-o perspectivă ritual simbolică». S-a înțeles deja, cred, că sunt destul de bine informat în legătură cu amănuntele de ordin tehnic ale acestei ediții. Întâmplarea face să fiu prefațatorul ei. Acesta este motivul obiectiv pentru care am ales să scriu acum, cu puțin înainte de apariție, un fel de avancronică, și nu, eventual, după, o cronică redundantă și, chiar de aceea, moralmente discutabilă. Am însă, și o serie de alte justificări, profund subiective, dar nicidecum mai puțin hotărâtoare. Întâi de toate, eu unul nu l-am cunoscut niciodată, față-n față, pe Sorin Stoica. Mai mult decât atât, n-am avut ocazia să scriu despre el atâta timp cât trăia. Poate că, profesional vorbind, e mai bine așa. Cert e că după ce l-am citit aproape în întregime, am resimțit absența aceasta aproape ca pe o frustrare. Căci, să nu ne ascundem după deget, atunci când iubim cu adevărat un scriitor, toți (adică până și criticii) vrem să-l întâlnim, fie și accidental, fie și numai pentru câteva minute. Iar atunci când ținem la o carte, toți (adică în special criticii) simțim nevoia să ne pronunțăm public în legătură cu ea. În altă ordine de idei, mărturisesc că, în general, îmi displace felul în care este administrată postum imaginea autorilor dispăruți. Mai ales când aceștia sunt tineri. (Și din nefericire, ultima generație numără deja câteva asemenea cazuri tragice). Iertat să-mi fie cinismul, dar am văzut instrumentându-se, nu o dată, veritabile dramolette de prost gust, menite să lezeze de fapt memoria respectivului tânăr scriitor. Discuția critică asupra valorii e sistematic neglijată în favoarea unor discursuri liricoide și festivistice, de un romantism provincial, ai căror mandatarii sunt de obicei amicii și familia. Or, așa ieșim cu totul din spațiul literaturii. Și chiar din acela al bunului simț. În cazul de față, spuneam, lucrurile stau cu totul diferit. Mi s-a părut de la început admirabilă decența cu care prietenii (Cosmin Manolache, Călin Torsan sau, dintre critici, Marius Chivu) au găsit de cuviință să vorbească, postum, despre scriitorul Sorin Stoica. O decență, dacă stăm să ne gândim, foarte eficace, din moment ce a avut, printre rezultate, chiar realizarea acestei ediții. Adunarea materialelor, selecția și transcrierea lor, verificarea, sunt, de bună seamă, activități angajante, care pretind tăcere și efort. Nimic altceva. Aproape jumătate din cuprinsul prezentului volum conține texte dacă nu inedite (cum e cazul amintitei disertații sau al anumitor însemnări din agende), măcar inaccesibile publicului (o rubrică la un cotidian din Câmpina). La aceasta din urmă aș vrea să mă refer în continuare. Începută în 1999, pe când Sorin Stoica avea doar 21 de ani, colaborarea la ziarul Partener e unul din cele mai consecvente (și mai discrete totodată) proiecte ale lui Sorin Stoica. Un total de patru sute de articole din care se detașează o rubrică, Oameni de bine, revitalizând bonom și ironic o sintagmă a anilor nouăzeci. E vorba de o suită de portrete ale unor personalități demne de admirația autorului (admirație reală și, de aceea, nu o dată, contondentă, mergând până la expresia frustă a dezamăgirii). Mircea Cărtărescu, Cristian Tudor Popescu, Horia Bernea, Ioan Chirilă, Bregović, Ovidiu Verdeș, Mircea Nedelciu, Radu Cosașu, Jim Morrison, Tarantino, Zidane, Lucian Pintilie, Geo Bogza, J.D. Salinger, Tudor Octavian, Valeriu Sterian, Gheorghe Iova, Emir Kusturica, Marin Preda, Mircea Lucescu, Ștefan Bănuțescu, Dan Lungu, Caragiale, Nikita Mihalkov, Irina Nicolau, Nicolae Manolescu, Leonard Cohen și alții. Ultimul pe listă, nu din întâmplare, Alexandru Monciu-Sudinsky. Destui dintre aceștia sunt judecați sever, în numai

câteva fraze iuți. Atitudinea e înșelătoare, dar se poate lesne explica. Având oroare de tonul lingușitor, Sorin Stoica preferă să treacă drept rudimentar («mitocan», spune el, dacă nu greșesc) decât să se murdărească în cleiul stilistic al falselor elogii. Autenticitatea, de la care colegii săi de generație se revendică zgomotos și nu întotdeauna autentic, îl caracterizează pe autorul Limbii comune în mod aproape natural. El nu poate scrie altfel decât așa, sincer. Cu fraze scurte și apucând zdravăn realul imediat. Nu acceptă alte registre, pentru că nu le poate mima. Detestă organic melodrama. Are, în acest sens, câțiva maeștri (dintre cei enumerați mai sus), dar un singur profesor esențial, un singur sensei. Nae Stăbilit, unchiul din Bușteni (Radu Conciu, pe numele din buletin), un personaj în carne și oase, înzestrat, pare-se, cu un inegalabil simț al narațiunii. Dincolo de caracterul lor, cum spuneam, aproape inedit, aceste portrete mai dezvăluie, în scrisul lui Sorin Stoica o zonă până acum neexplorată. Ele sunt, în fond, niște exerciții de digitație pentru proză de mai largă respirație. Câteva dintre ele s-au topit, în întregime sau în parte, în substanța romanului O limbă comună. Curios lucru, cum percepea Sorin Stoica tranziția dintr-un gen în altul. Concepute pentru un public foarte restrâns, medaliioanele acestea nu păreau să aibă, pentru el, statut de articole în toată puterea cuvântului. Nu țineau, adică, de presă. Mai degrabă, le vedea funcționând ca literatură. (Dovadă cât de mulți scriitori apar pe lista lui). Le exersa acolo în tot adevărul lor, pentru ca apoi, să le modifice foarte puțin și să le introducă în materia unei cărți de proză. Nu e nimic reprobabil în asta. Preluările vizează anumite blocuri de text, anumite paragrafe cărora, probabil, Sorin Stoica le căuta acustica perfectă. Dicția. Formularea exactă. Adică tocmai acea limbă comună. La finețea auditivă a prozatorului au făcut referire toți criticii. Senzația e că Sorin Stoica prinde (acesta e cuvântul cel mai potrivit) ritmul și ticurile vorbitorilor de azi și le transcrie savuros. Fără infatuare parodică și, evident, fără intenții fastidios pedagogice. Scrie, de pildă, exclusiv io (în loc de eu) pentru că, e convins, așa se pronunță de fapt. Acesta e uzul. Și, sincer vorbind, cam are, și de data aceasta, dreptate. Nu e nimic omagial în ideea publicării acestei ediții. Doar o strict (dar strict) necesară restituire.” – Cosmin Ciotloș, România literară, 14 noiembrie 2012

Zece prozatori exemplari - Perioada comunistă Frank & Timme GmbH

Panorama Irinei Petraș organizează, în ordinea alfabetică a numelui autorilor, comentarii și interpretări pe textele a peste 500 de scriitori români contemporani acoperind ultima jumătate de secol din istoria literaturii române. „Dicționarul” este precedat de un capitol introductiv intitulat Repere sau fragmente (aproape) polemice, în care autoarea încearcă o descriere sintetică a epocii din perspectiva marilor teme de pagina întâi ale ultimelor două decenii. Volumul „Literatura română contemporană” nu este exhaustiv, însă este fără îndoială larg cuprinzător. El cochetează dezinvolt cu ideea de dicționar sau de istorie literară, și propune decis o panoramă.

Măștile lui Proteu Ideea Europeană - eBookuri.ro

Thematically structured, wide-ranging and philosophically rigorous, including details of Indian arguments and their theoretical motivations. An essential resource for undergraduate students.

Metaficțiunea contemporană. Dublă lectură a romanului românesc și spaniol Elephant Online

Rumänien und Europa

Dincolo de frontiere

Istoria literaturii române

Caiete critice

Destinul unei reviste

Related with Zmeura De Campie Mircea Nedelciu:

- Minolta X 700 Manual : [click here](#)